

[P. D. Jensen.]

naturligt, hos Inspektøren for Statens Gaarde. Inspektøren nævner i sin Indberetning forskellige Ting, som efter hans Mening var til Ugunst for den nævnte Ansøgning. Jeg skal ikke komme ind paa denne Indberetning i sin Helhed. Naar Inspektøren anfører, at Manden muligvis vilde sælge sin Ejendom, saafremt han fik Forpagtningen, saa er det formentlig det rene Fantasteri. Derimod skal jeg nævne, at i den her omhandlede tjenstlige Indberetning anfører Inspektøren, at den paagældende mindre Jordbruger intet ejer. Jeg har undersøgt dette, og det viser sig, at den paagældende mindre Jordbruger ved sidste Ansættelse til Beregning af Statsskat havde opgjort sine Aktiver til 14 302 Kr. og sine Passiver til 7 912 Kr. Hans Formue udgjorde saaledes 6 390 Kr. Nu er det en kendt Sag, at naar Aktiverne gøres op til Beregning af Skat, sættes de i Almindelighed ikke for højt, saa Manden ejer faktisk mere end det her beregnede Beløb. Jeg tror, at ingen, der kender lidt til Forholdene paa en saadan lille Ejendom, vil paastaa, at man om en saadan Mand kan sige, at han intet ejer. I Ministeriets Svarskrivelse hedder det, at man under Henvisning til de i Afskrift vedlagte fra Forsøgsgaardens Inspektør over Sagen indhentede Erklæringer ikke mener, at der er tilstrækkelig Anledning til at gaa med til at overlade den mindre Jordbruger de 2½ Tdr. Land i Forpagtning.

Naar jeg fremdrager dette Spørgsmaal, er Grunden den, at jeg mener, det er lidt vel dristigt af Inspektøren for Statens Forsøgsgaarde i en tjenstlig Indberetning til Ministeriet at anføre saa misvisende, for ikke at sige urigtige Paastande. Man kan have Sympati for eller imod en Mand eller en eventuel Nyordning, men der maa være Pligt til at sige det rigtige ved en saadan Lejlighed. Saa er Forholdet ogsaa dette, at man meget ofte har talt om, at det gælder om at komme de indeklemte Husmænd til Hjælp ved at skaffe dem Jord. Her havde været en Lejlighed, hvor man fra Statens Side kunde have vist et godt Eksempel. Svært vil det derfor være at rette Bebrejdelser mod andre Jordbesiddere, der ikke vil aflevere Jord til det her nævnte Formaal, naar selv Staten holder sig tilbage.

Saa har jeg et Par Bemærkninger at gøre angaaende Loven om Bygningers Vedligeholdelse. Meningen var, da denne Lov blev gennemført, at Pengene skulde fremskaffes og udbetales hurtigt. Jeg har fra mange Sider hørt Beklagelser over, at det Forskud, der var stillet i Udsigt, har været

meget vanskeligt at faa udbetalt. Det var Meningen, at man ved at faa udbetalt de nævnte Forskud skulde undgaa de dyre Laan i Form af Veksellaan. Jeg ved, at der har været Vanskeligheder paa dette Omraade flere Steder. Om det er i Landbrugsministeriet eller i Finansministeriet, man har været tilbage med disse Sager, ved jeg ikke, men jeg henleder rette vedkommendes Opmærksomhed paa dette Forhold.

Endvidere har jeg et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Handelsminister. Nu ved jeg nok, at der er store Vanskeligheder med Fræmskaffelse og Fordeling af udenlandsk Brændsel. Jeg ved ogsaa, at der delvis er indført nye Regler for Fordelingen i Forhold til sidste Aar; efter min Mening — saa vidt man endnu kan skønne — en Nyordning til Skade for Landkommunerne. De bymæssigt bebyggede Kommuner fik sidste Aar ret store Tildelinger af udenlandsk Brændsel. Landkommunerne var om ikke helt saa nærmest afskaaret fra at faa nogen Andel i dette Brændsel, og saa vidt jeg forstaa, vil det nærmest blive værre i den kommende Vinter. Var det ikke rimeligt, selv om det kom til at gaa lidt ud over de bymæssigt bebyggede Kommuner, at Landkommunerne fik nogen Tildeling? Jeg har saaledes svært ved at forstaa, at et Alderdomshjem, der vel hører til en bymæssigt bebygget Kommune, men som ikke ligger i selve Byen, men ude i det fri paa Landet, kan faa tildelt udenlandsk Brændsel, medens et Alderdomshjem i en Landkommune er fuldt ud afskaaret fra at komme i Betragtning. Noget lignende gør sig for øvrigt gældende med Hensyn til Beboere, der ligeledes hører til bymæssigt bebyggede Kommuner, men som faktisk bor paa Landet. Jeg kan ikke lade være med at henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa disse efter min Mening ikke helt retfærdige Forhold, og det vil glæde mange, om en Ændring til det bedre kunde gennemføres paa dette Omraade.

Under Finanslovens Behandling i Fjor gjorde jeg mig til Talsmand for en Ændring i Socialloven vedrørende den mellemkommunale Refusionsordning. Jeg henviser til disse Udtalelser, idet jeg maa mene, at en Ændring bliver mere og mere paakrævet. Der er Kommuner, der gør alt for at imødegaa Arbejdsløsheden, andre foretager sig lidt eller slet intet, men nøjes med at udbetale Kommunehjælp. Disse Kommuner har en Fordel af den nuværende Ordning. Jeg haaber derfor, at det Udvalg, der er nedsat for eventuelt at udarbejde Ændringsforslag